

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ^a I A CONSILIULUI 94/62/CE

din 20 decembrie 1994

privind ambalajele ^oi de^oeurile din ambalaje

PARLAMENTUL EUROPEAN ^a I CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 100,

având în vedere propunerea Comisiei (¹),

având în vedere avizul Comitetului Economic ^oi Social(²),

în conformitate cu procedura prevăzută în art. 189b din Tratat (³),

întrucât diferitele măsuri naționale cu privire la gestionarea ambalajelor ^oi de^oeurilor din ambalaje trebuie armonizate, pe de o parte, pentru a preveni orice impact al acestora asupra mediului sau pentru a reduce un astfel de impact, asigurând astfel un grad ridicat de protecție a mediului, ^oi, pe de altă parte, pentru a asigura funcționarea pieței interne ^oi pentru a evita obstacolele în calea comerțului ^oi denaturarea ^oi limitarea concurenței în cadrul Comunității;

întrucât cel mai bun mijloc de a preveni producerea de^oeurilor din ambalaje este de a reduce volumul general al ambalajelor;

întrucât, în raport cu obiectivele prezentei directive, este important să se respecte principiul general conform căruia măsurile adoptate într-un stat membru pentru a proteja mediul nu ar trebui să afecteze în mod negativ capacitatea altor state membre de a realiza obiectivele directivei;

întrucât reducerea de^oeurilor este esențială pentru creșterea durabilă, menționată în mod expres în Tratatul privind Uniunea Europeană;

întrucât prezenta directivă ar trebui să reglementeze toate tipurile de ambalaje introduse pe piață ^oi toate de^oeurile din ambalaje; întrucât, în consecință, Directiva Consiliului 85/339/CEE din 27 iunie 1985 privind recipienții de lichide destinate consumului uman (⁴) ar trebui abrogată;

întrucât ambalajul are o funcție socială ^oi economică vitală ^oi, în consecință, măsurile prevăzute în prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere altor cerințe legislative relevante care afectează calitatea ^oi transportul ambalajelor sau bunurilor ambalate;

întrucât, în conformitate cu strategia comunitară de gestionare a de^oeurilor, prevăzută în Rezoluția Consiliului din 7 mai 1990 privind politica în domeniul de^oeurilor (⁵) ^oi Directiva Consiliului 75/442/CEE din 15 iulie 1975 privind de^oeurile (⁶), gestionarea ambalajelor ^oi de^oeurilor din ambalaje ar trebui să includă ca o primă prioritate, prevenirea producerii de de^oeuri din ambalaje ^oi

¹ JO C 263, 12.10.1992, p. 1 ^oi JO C 285, 21.10.1993, p. 1.

² JO C 129, 10.05.1993, p. 18.

³ Avizul Parlamentului European din 23 iunie 1993 (JO C 194, 19.07.1993, p. 177), Poziția comună a Consiliului din 4 martie 1994 (JO C 137, 19.05.1994, p. 65) ^oi Decizia Parlamentului European din 4 mai 1994 (JO C 205, 25.07.1994, p. 163). Confirmat pe 2 decembrie 1993 (JO C 342, 20.12.1993, p. 15). Text comun al Comitetului de conciliere din 8 noiembrie 1994.

⁴ JO L 176, 06.07.1985, p. 18. Directivă modificată de Directiva 91/629/CEE (JO L 377.31.12.1991, p. 48).

⁵ JO C 122, 18.05.1990, p. 2.

⁶ JO L 194, 25.07.1975, p. 39. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/156/CEE (JO L 78, 26.03.1991, p. 32).

ca principii fundamentale suplimentare, re folosirea ambalajelor, reciclarea și alte forme de recuperare a deșeurilor din ambalaje și, în consecință, reducerea eliminării finale a unor astfel de deșuri;

întrucât, până la realizarea unui progres științific și tehnologic în privința unor procese de recuperare, re folosirea și reciclarea ar trebui să fie avute în primul rând în vedere în ceea ce privește impactul asupra mediului; întrucât aceasta necesită crearea în statele membre a unor sisteme de garantare a returnării ambalajelor utilizate și/sau a deșeurilor de la ambalaje; întrucât evaluările ciclurilor de viață ar trebui încheiate cât se poate de repede pentru a justifica o ierarhie clară între ambalajul re folosibil, reciclabil și recuperabil;

întrucât prevenirea producerii deșeurilor din ambalaje se realizează prin măsuri corespunzătoare, inclusiv prin inițiative adoptate în cadrul statelor membre în conformitate cu obiectivele prezentei directive;

întrucât statele membre pot încuraja, în conformitate cu Tratatul, sistemele de re folosire a ambalajelor care pot fi re folosite în mod ecologic, pentru a profita de contribuția unor astfel de sisteme la protecția mediului;

întrucât, din punct de vedere ecologic, reciclarea ar trebui considerată ca o parte importantă a recuperării, în special în ceea ce privește reducerea consumului de energie și de materii prime și eliminarea finală a deșeurilor;

întrucât recuperarea energiei este un mijloc efectiv de recuperare a deșeurilor din ambalaje;

întrucât obiectivele stabilite în statele membre pentru recuperarea și reciclarea deșeurilor din ambalaje ar trebui să se încadreze între anumite limite pentru a lua în considerare diferitele situații din statele membre și pentru a evita crearea de bariere în calea comerțului și denaturarea concurenței;

întrucât, pentru a obține rezultate pe termen mediu și pentru a oferi agenților economici, consumatorilor și autorităților publice perspectivele necesare pe termen lung, ar trebui să se stabilească un termen mediu limită pentru atingerea obiectivelor menționate anterior, precum și un termen lung limită pentru obiectivele ce urmează a fi determinate într-o etapă ulterioară în vederea creșterii substanțiale a respectivelor obiective;

întrucât Parlamentul European și Consiliul ar trebui să examineze, pe baza rapoartelor Comisiei, experiența practică dobândită de statele membre în cadrul activității desfășurate pentru atingerea obiectivelor menționate anterior și rezultatele cercetărilor științifice și ale tehnicilor de evaluare, cum ar fi bilanșurile de mediu;

întrucât statelor membre, care au stabilit deja sau vor stabili în viitor programe ce merg dincolo de sfera obiectivelor, ar trebui să li se permită să urmărească atingerea respectivelor obiective în interesul unui nivel superior de protecție a mediului, cu condiția ca astfel de măsuri să nu determine perturbări ale pieței interne și să nu împiedice alte state membre să se conformeze prezentei directive; întrucât Comisia ar trebui să confirme astfel de măsuri după o verificare corespunzătoare;

întrucât, pe de o parte, anumitor state membre li se poate permite să adopte obiective diminuate, date fiind împrejurările specifice din acele state membre, cu condiția ca acestea să realizeze un obiectiv minim de recuperare în termenul limită standard, precum și obiectivele standard, până la un termen limită mai lung;

întrucât, pentru gestionarea ambalajelor și deșeurilor din ambalaje, este necesar ca statele membre să creeze sisteme de returnare, colectare și recuperare; întrucât astfel de sisteme ar trebui deschise participării tuturor părților interesate și ar trebui concepute astfel încât să se evite discriminările

împotriva produselor importate, barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței și să se garanteze posibilitatea optimă de returnare a ambalajelor și deșeurilor din ambalaje, în conformitate cu dispozițiile Tratatului;

întrucât problema marcajului comunitar al ambalajelor necesită o analiză suplimentară, însă aceasta ar trebui hotărâtă de Comunitate în viitorul apropiat;

întrucât, pentru a reduce impactul ambalajelor și deșeurilor din ambalaje asupra mediului și pentru a evita barierele în calea comerțului și denaturarea concurenței, este de asemenea necesar să se definească cerințele esențiale care reglementează compoziția și caracterul refolosibil și recuperabil (inclusiv reciclabil) al ambalajelor;

întrucât prezența metalelor nocive și a altor substanțe în componența ambalajelor ar trebui limitată, dat fiind impactul lor asupra mediului (în special din punct de vedere al posibilei lor prezențe în emisii sau cenuși, atunci când ambalajele sunt incinerate sau în cazul levigării, atunci când ambalajele sunt depozitate); întrucât este esențial ca într-o primă etapă de reducere a toxicității deșeurilor din ambalaje, să se prevină acumularea de metale grele toxice în ambalaje și să se asigure că astfel de substanțe nu sunt eliberate în mediu, aceasta, cu anumite excepții care ar trebui să fie stabilite de către Comisie, în cazuri specifice, potrivit unei proceduri de comitet;

întrucât, pentru a se atinge un nivel ridicat de reciclare și pentru a se evita problemele de sănătate și securitate de către cei care sunt angajați să colecteze și să prelucreze deșeurile din ambalaje, este esențial ca astfel de deșuri să fie sortate la sursă;

întrucât cerințele cu privire la producerea ambalajelor nu ar trebui să se aplice ambalajelor utilizate pentru un anumit produs înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive; întrucât, de asemenea, este necesară o perioadă de tranziție pentru comercializarea ambalajului;

întrucât sincronizarea dispozițiilor privind introducerea pe piață a ambalajului care satisface toate cerințele esențiale ar trebui să țină seama de faptul că standarde europene sunt în curs de elaborare de către organismul competent de standardizare; întrucât, cu toate acestea, dispozițiile privind mijloacelor de probă cu privire la conformitatea standardelor naționale ar trebui să fie aplicate fără întârziere;

întrucât ar trebui promovată elaborarea standardelor europene pentru cerințele esențiale și alte probleme conexe;

întrucât măsurile prevăzute în prezenta directivă implică dezvoltarea unor capacități de recuperare și reciclare, precum și asigurarea unor spații comerciale pentru materiale de ambalaj reciclate;

întrucât includerea materialului reciclat în ambalajul respectiv nu ar trebui să contravină dispozițiilor relevante cu privire la igiena, sănătatea și siguranța consumatorilor;

întrucât sunt necesare date din întreaga Comunitate cu privire la ambalajele și deșeurile din ambalaje pentru a monitoriza punerea în aplicare a obiectivelor prezentei directive;

întrucât este esențial ca toți cei implicați în producerea, utilizarea, importul și distribuția ambalajelor și produselor ambalate să devină mai conștienți de măsura în care un ambalaj se poate transforma în deșeu și ca, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, să accepte responsabilitatea ce le revine pentru astfel de deșuri; întrucât dezvoltarea și punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezenta directivă ar trebui să implice și să necesite strânsă cooperare a tuturor partenerilor, dacă este cazul, într-un spirit de responsabilitate comună;

întrucât consumatorii joacă un rol esențial în gestionarea ambalajelor și deeurilor din ambalaje și, astfel, trebuie să fie bine informați pentru a-și adapta comportamentul și atitudinile;

întrucât includerea unui capitol specific privind gestionarea ambalajelor și deeurilor din ambalaje în planurile de gestionare a deeurilor prevăzute de Directiva 75/442/CEE va contribui la punerea efectivă în aplicare a prezentei directive;

întrucât, pentru a facilita realizarea obiectivelor prezentei directive, ar putea fi necesară utilizarea de către Comunitate și statele membre a unor instrumente economice în conformitate cu dispozițiile Tratatului, astfel încât să se evite noi forme de protecționism;

întrucât statele membre ar trebui, fără a aduce atingere Directivei Consiliului 83/189/CEE din 28 martie 1983 de stabilire a procedurii de furnizare de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice ⁽¹⁾, să notifice Comisia cu privire la orice proiect de măsuri pe care acestea intenționează să le adopte, înainte de adoptarea lor, astfel încât să se poată stabili dacă acestea sunt sau nu în conformitate cu directiva;

întrucât adaptarea la progresul științific și tehnic a sistemului de identificare a ambalajelor și a formatelor referitoare la un sistem de baze de date, ar trebui asigurată de către Comisie în temeiul unei proceduri de comitet;

întrucât este necesar să se prevadă măsuri specifice ce urmează a fi luate pentru a face față oricăror dificultăți în punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate, dacă este cazul, cu aceeași procedură de comitet,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective

1. Prezenta directivă urmărește să armonizeze măsurile naționale privind gestionarea ambalajelor și deeurilor de la ambalaje, pe de o parte, pentru a preveni orice impact al acestora asupra mediului din toate statele membre, precum și din țări terțe sau pentru a reduce un astfel de impact, asigurând astfel un grad ridicat de protecție a mediului, și, pe de altă parte, pentru a asigura funcționarea pieței interne și pentru a evita obstacolele în calea comerțului și denaturarea și limitarea concurenței din cadrul Comunității.

2. În acest scop, prezenta directivă stabilește, ca o primă prioritate, măsurile destinate prevenirii producerii deeurilor din ambalaje și, ca principii fundamentale suplimentare, reutilizării ambalajelor, reciclării și altor forme de recuperare a deeurilor din ambalaje și, în consecință, de reducere a eliminării finale a unor astfel de deeururi.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă are ca obiect toate ambalajele introduse pe piață din cadrul Comunității și toate deeururile din ambalaje, fie că ele sunt utilizate, fie că provin din industrie, comerț, birouri, magazine, servicii, gospodărie sau din orice alt domeniu, indiferent de materialul utilizat.

2. Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere cerințelor de calitate existente pentru

¹ JO L 109, 26.04.1983, p. 8. Directivă modificată ultima dată de Directiva 92/400/CEE (JO L 221, 06.08.1992, p. 55).

ambalaje, cum ar fi cele privind siguranța, protecția sănătății și igiena produselor ambalate, cerințelor existente de transport sau dispozițiilor Directivei Consiliului 91/689/CEE din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽¹⁾.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „*ambalaje*” reprezintă toate produsele realizate din orice materiale, de orice natură, utilizate pentru a conține, proteja, manevra, furniza și prezenta bunurile, de la materii prime la bunuri prelucrate, de la producător la utilizator sau consumator. Articolele „nereturnabile” utilizate în aceleași scopuri trebuie de asemenea considerate ambalaje.

„Ambalajul” constă numai din:

- (a) ambalaj de vânzare sau ambalaj primar, adică ambalajul conceput pentru a constitui o unitate de vânzare pentru un utilizator sau consumator final la punctul de achiziție;
- (b) ambalaj grupat sau ambalaj secundar, adică ambalajul conceput pentru a constitui la punctul de achiziție o grupare a unui anumit număr de unități de vânzare, indiferent dacă acestea sunt vândute ca atare consumatorului sau utilizatorului final sau dacă servesc numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare; acesta poate fi înlăturat din produs fără a-i afecta caracteristicile;
- (c) ambalaj pentru transport sau ambalaj terțiar, adică ambalajul conceput pentru a înlesni manevrarea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate pentru a preveni manevrarea fizică și pagubele datorate transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele rutiere, feroviare, navale sau aeriene;

2. „*deșeurile de ambalaj*” reprezintă orice ambalaj sau material de ambalaj, conform definiției deșeurilor din Directiva 75/442/CEE, cu excepția reziduurilor din producție;

3. „*gestionarea deșeurilor din ambalaje*” reprezintă gestionarea deșeurilor, așa cum este definită în Directiva 75/442/CEE;

4. „*prevenire*” reprezintă reducerea cantității și nocivității pentru mediu a:

- materialelor și substanțelor conținute în ambalaje și deșeurile din ambalaje;
- ambalajelor și deșeurilor din ambalaje la nivel de proces de producție și în etapele de comercializare, distribuție, utilizare și eliminare,

în special prin dezvoltarea de produse și tehnologii „curate”;

5. „*refolosire*” reprezintă orice operație prin care ambalajul, conceput și proiectat pentru a realiza în cadrul ciclului său de viață un număr minim de parcursuri sau rotații, este reumplut sau utilizat în același scop pentru care a fost conceput, cu sau fără suportul produselor auxiliare prezente pe piață, dând posibilitatea ambalajului să fie reumplut; astfel de ambalaje refolosite vor deveni deșeurile din ambalaje atunci când nu vor mai putea fi refolosite;

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 20.

6. „recuperare” reprezintă oricare dintre operațiunile aplicabile prevăzute în Anexa II B la Directiva 75/442/CEE;
7. „reciclare” reprezintă prelucrarea într-un proces de producție a deșeurilor în scopul original sau în alte scopuri, inclusiv reciclarea organică, cu excepția însă a recuperării energiei;
8. „recuperarea energiei” reprezintă utilizarea deșeurilor din ambalaje combustibile ca mijloc de generare a energiei prin incinerare directă, cu sau fără alte deșeuri, însă cu recuperare de căldură;
9. „reciclare organică” reprezintă tratarea aerobă (compostare) sau anaerobă (biometanizare), în condiții controlate și utilizând microorganisme, a părților biodegradabile ale deșeurilor din ambalaje, care produce reziduuri organice stabilizate sau metan. Rampa de gunoi nu este considerată o formă de reciclare organică;
10. „eliminare” reprezintă oricare dintre operațiile aplicabile prevăzute în Anexa II.A la Directiva 74/442/CEE;
11. „agenți economici”, în ceea ce privește ambalajele, reprezintă furnizorii de materiale de ambalaj, producătorii și transformatorii de ambalaje, manipulatorii și utilizatorii, importatorii, comercianții și distribuitorii, autoritățile și organizațiile publice;
12. „acord voluntar” reprezintă acordul oficial încheiat între autoritățile publice competente ale statului membru și sectoarele economice interesate, care trebuie să fie deschis tuturor partenerilor care doresc să întrunească condițiile acordului, în vederea realizării obiectivelor prezentei directive.

Articolul 4 **Prevenirea**

1. Statele membre se asigură ca, pe lângă măsurile de prevenire a formării de deșeuri din ambalaje, adoptate în conformitate cu art. 9, se introduc și alte măsuri de prevenire. Astfel de măsuri pot consta din programe naționale sau acțiuni similare adoptate, dacă este cazul, prin consultarea cu alți agenți economici, și proiectate pentru a pune laolaltă și a profita de numeroasele inițiative din cadrul statelor membre cu privire la prevenire. Acestea trebuie să se conformeze obiectivelor prezentei directive, definite în art. 1 alin. (1).
2. Comisia trebuie să ajute la promovarea prevenirii, încurajând dezvoltarea unor standarde europene corespunzătoare, în conformitate cu art. 10.

Articolul 5

Statele membre pot încuraja sistemele de re folosire a ambalajelor, care pot fi re folosite în mod ecologic, în conformitate cu dispozițiile Tratatului.

Articolul 6

Recuperare și reciclare

1. Pentru a se conforma obiectivelor prezentei directive, statele membre iau măsurile necesare atingerii următoarelor obiective pe întregul lor teritoriu:
 - (a) în termen de cel mult cinci ani de la data până la care prezenta directivă trebuie aplicată în legislația națională, va fi recuperată între minim 50% și maxim 65% din masa deșeurilor din ambalaje;

- (b) pentru atingerea aceluiași obiectiv general și în același termen, între minim 25% și maxim 45% din masa totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile din ambalaje, va fi reciclată cu un minim de 15% din greutatea fiecărui material de ambalaj;
- (c) în termen de cel mult 10 ani de la data până la care prezenta directivă trebuie aplicată în legislația națională, un procent din deșeurile din ambalaje va fi recuperat și reciclat, acest procent fiind determinat de către Consiliu în conformitate cu alin. (3) lit. (b), în vederea creșterii substanțiale a obiectivelor menționate la lit. (a) și (b).
2. Dacă este cazul, statele membre trebuie să încurajeze utilizarea materialelor obținute în urma reciclării deșeurilor din ambalaje la fabricarea de ambalaje și de alte produse.
3. (a) Parlamentul European și Consiliul examinează, pe baza unui raport provizoriu al Comisiei și, în termen de patru ani de la data menționată în alin. (1) lit. (a), pe baza unui raport final, experiența câștigată în statele membre în urmărirea obiectivelor și scopului prevăzut în alin. (1) lit. (a) și (b) și (2) și rezultatele cercetării științifice și tehnicilor de evaluare, cum ar fi bilanșurile de mediu;
- (b) În termen de cel mult șase luni înainte de încheierea primei faze de cinci ani menționată în alin. (1) lit. (a), Consiliul, hotărând cu majoritate calificată și la propunerea Comisiei, stabilește obiectivele pentru cea de a doua fază de cinci ani menționată în alin. (1) lit. (c). Acest proces va fi repetat la fiecare cinci ani după aceea.
4. Măsurile și obiectivele menționate în alin. (1) lit. (a) și (b) sunt publicate de către statele membre și fac obiectul unei campanii de informare în rândul publicului larg și al agenșilor economici.
5. Grecia, Irlanda și Portugalia, datorită situației lor specifice, adică a numărului mare de insule mici, a prezenței de zone rurale și muntoase și a nivelului curent redus al consumului de ambalaje, pot decide:
- (a) să atingă, în termen de cel mult cinci ani de la data aplicării prezentei directive, obiective mai reduse decât cele fixate în alin. (1) lit. (a) și (b), însă ating cel puțin 25% pentru recuperare;
- (b) să amâne în același timp atingerea obiectivelor de la alin. (1) lit. (a) și (b) pentru un termen limită mai îndepărtat, care, cu toate acestea, nu va depăși data de 31 decembrie 2005.
6. Statele membre care au stabilit sau vor stabili programe ce merg dincolo de obiectivele menționate la alin. (1) lit. (a) și (b) și care prevăd în acest scop capacități corespunzătoare de reciclare și recuperare pot urmări atingerea acelor obiective pentru realizarea unui nivel ridicat de protecție a mediului, cu condiția ca acele măsuri să evite perturbările de pe piața internă și să nu împiedice respectarea directivei de către alte state membre. Statele membre informează Comisia cu privire la aceasta. Comisia confirmă aceste măsuri, după ce a verificat, în cooperare cu statele membre, dacă sunt în conformitate cu considerațiile de mai sus și nu constituie un mijloc arbitrar de discriminare sau o restricție deghizată în calea comerțului dintre statele membre.

Articolul 7

Sistemele de returnare, colectare și recuperare

1. Statele Membre trebuie să ia măsurile necesare în vederea stabilirii sistemelor astfel încât să asigure:
- (a) returnarea și/sau colectarea ambalajelor folosite și/sau deșeurile din ambalaje de la consumator,

alt utilizator final sau de pe fluxul de°eurilor pentru a-l îndrepta spre cea mai bună alternativă de gestionare a de°eurilor;

- (b) re folosirea sau recuperarea, inclusiv reciclarea ambalajelor °i/sau a de°eurilor din ambalaje colectate,

în vederea atingerii obiectivelor prevăzute în prezenta directivă.

Aceste sisteme sunt deschise participării agenșilor comerciali din sectoarele interesate °i autoritășilor publice competente. Acestea se aplică °i produselor importate, în condișii nediscriminatorii, inclusiv modalitășile detaliate °i orice tarife impuse accesului la respectivele sisteme, °i sunt proiectate astfel încât să evite barierele în calea comerșului sau denaturarea concurenșei, în conformitate cu dispozișiiile Tratatului.

2. Măsurile menșionate în alin. (1) trebuie să facă parte dintr-o politică care va reglementa toate ambalajele °i de°eurile din ambalaje °i iau în considerare în special cerinșele privind protecșia mediului °i a sănătășii, securitășii °i igienei consumatorului; protecșia calitășii, autenticitatea °i caracteristicile tehnice ale bunurilor ambalate °i materialelor utilizate; °i protecșia drepturilor de proprietate industrială °i comercială.

Articolul 8

Sistemul de identificare °i marcaj

1. Consiliul, în conformitate cu condișiiile prevăzute în Tratat, decide în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive cu privire la marcajul ambalajelor.

2. Pentru a facilita colectarea, re folosirea °i recuperarea, inclusiv reciclarea, ambalajul trebuie să indice natura materialului (materialelor) utilizate pentru ambalajul respectiv, în scopul identificării °i clasificării sale de către sectorul respectiv.

În acest scop, Comisia stabilește, în termen de cel mult 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive, pe baza Anexei I °i în conformitate cu procedura prevăzută în art. 21, numerotarea °i abrevierile pe care se bazează sistemul de identificare °i specifică ce materiale trebuie supuse sistemului de identificare în conformitate cu aceeași procedură.

3. Ambalajul trebuie să poarte marcajul corespunzător fie pe ambalajul în sine, fie pe etichetă. Marcajul trebuie să fie vizibil °i ușor de citit. El trebuie să fie durabil în timp, chiar °i după deschiderea ambalajului.

Articolul 9

Cerinșe esenșiale

1. Statele membre se asigură ca în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, ambalajele pot fi introduse pe piașă numai dacă respectă toate cerinșele esenșiale definite de prezenta directivă, inclusiv Anexa II.

2. Statele membre prezumă, începând cu data stabilită în art. 22 alin. (1), respectarea tuturor cerinșelor esenșiale prevăzute de prezenta directivă, inclusiv Anexa II, în cazul ambalajelor care se conformează:

- (a) standardelor armonizate relevante, ale căror numere de referinșă au fost publicate în *Jurnalul*

Oficial al Comunităților Europene. Statele membre publică numerele de referință ale standardelor care transpun aceste standarde armonizate;

(b) standardelor naționale relevante menționate la alin. (3), în măsura în care, în domeniile reglementate de astfel de standarde, nu există standarde armonizate.

3. Statele membre comunică Comisiei textul standardelor lor naționale, după cum se menționează în alin. (2) lit. (b), despre care acestea consideră că se conformează cerințelor menționate în prezentul articol. Comisia înaintează imediat astfel de texte statelor membre.

Statele membre publică referințele acestor standarde. Comisia se asigură că acestea sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Comunității Europene*.

4. Atunci când un stat membru sau Comisia consideră că standardele menționate în alin. (2) nu satisfac întru totul cerințele esențiale menționate în alin. (1), Comisia și statul membru interesat aduc cazul în fața Comitetului constituit în temeiul Directivei 83/189/CEE, indicând motivele. Comitetul emite fără întârziere un aviz.

În temeiul avizului Comitetului, Comisia informează statele membre dacă este sau nu este necesar să retragă respectivele standarde din publicațiile menționate la alin. (2) și (3).

Articolul 10

Standardizarea

Comisia promovează, după caz, elaborarea de standarde europene cu privire la cerințele esențiale menționate în Anexa II.

Comisia promovează, în special, elaborarea de standarde europene privind:

- criteriile și metodologiile pentru analiza ciclului de viață al ambalajului;
- metodele pentru măsurarea și verificarea prezenței metalelor grele și a altor substanțe periculoase în componența ambalajelor și eliberarea lor în mediu din ambalaje și deșeurile din ambalaje;
- criteriile pentru un conținut minim de material reciclat în cadrul ambalajului pentru tipurile adecvate de ambalaj;
- criteriile pentru metodele de reciclare;
- criteriile pentru metodele de compostare și compostul produs;
- criteriile pentru marcajul ambalajelor.

Articolul 11

Nivelul concentrației de metale grele prezente în ambalaj

1. Statele membre se asigură ca suma nivelurilor concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaje sau în componentele ambalajului nu depășește următoarele valori, după cum urmează:

- 600 ppm raportat la masă, doi ani după data menționată în art. 22 lit. (i);
 - 250 ppm raportat la masă, trei ani după data menționată în art. 22 lit. (i);
 - 100 ppm raportat la masă, cinci ani după data menționată în art. 22 lit. (i).
2. Nivelurile de concentrație menționate în alin. (1) nu se aplică ambalajelor realizate în întregime din cristal cu conținut de plumb, definite în Directiva 69/493/CEE ⁽¹⁾.
 3. Comisia stabilește, în conformitate cu procedura prevăzută în art. 21:
 - condițiile potrivit cărora nivelurile de concentrație de mai sus nu se vor aplica materialelor reciclate și produselor derivate care se află într-un lanț închis și controlat;
 - tipurile de ambalaj care sunt exceptate de la cerințele menționate în alin. (1) a treia liniuță.

Articolul 12

Sisteme de informații

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca bazele de date privind ambalajele și deșeurile din ambalaje să fie create, acolo unde nu există încă, în mod armonizat, astfel încât să-și aducă contribuția la monitorizarea de către statelor membre și Comisie a punerii în aplicare a obiectivelor prevăzute de prezenta directivă.
2. În acest scop, bazele de date furnizează în special informații privind mărimea, caracteristicile și evoluția ambalajelor și fluxurilor de deșuri din ambalaje (inclusiv informații privind toxicitatea sau pericolul materialelor de ambalaj și componentelor utilizate pentru fabricarea lor) la nivelul fiecărui stat membru.
3. În vederea armonizării caracteristicilor și prezentării datelor produse și pentru a face ca datele statelor membre să fie compatibile, statele membre furnizează Comisiei datele disponibile prin intermediul unor formulare-tip, care vor fi adoptate de către Comisie la un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive, pe baza Anexei III, în conformitate cu procedura prevăzută în art. 21.
4. Statele membre iau în considerare problemele specifice întreprinderilor mici și mijlocii în ceea ce privește furnizarea de date detaliate.
5. Datele obținute sunt puse la dispoziție împreună cu rapoartele naționale menționate în art. 17 și sunt actualizate în rapoarte ulterioare.
6. Statele membre solicită tuturor agenților economici implicați să furnizeze autorităților competente date sigure privind sectoarele lor de activitate, după cum se prevede în prezentul articol.

Articolul 13

Informațiile pentru utilizatorii de ambalaje

Statele membre iau măsuri, în termen de doi ani de la data menționată în art. 22 alin. (1), pentru ca utilizatorii de ambalaje, inclusiv, în special, consumatorii, să obțină informațiile necesare privind:

- sistemele de returnare, colectare și recuperare care le sunt disponibile;

¹ JO L 326, 29.12.1969, p. 36.

- rolul lor de a contribui la refolosirea, recuperarea și reciclarea ambalajelor și deșeurilor din ambalaje;
- sensul marcajelor pe ambalajele existente pe piață;
- elementele corespunzătoare ale planurilor de gestionare a ambalajelor și deșeurilor din ambalaje, menționate în art. 14.

Articolul 14

Planuri de gestionare

Potrivit obiectivelor și măsurilor menționate în prezenta directivă, statele membre includ în planurile de gestionare a deșeurilor, necesare conform art. 17 din Directiva 75/442/CEE, un capitol specific privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor din ambalaje, inclusiv măsurile adoptate în temeiul art. 4 și 5.

Articolul 15

Instrumente economice

Acționând în baza dispozițiilor specifice ale Tratatului, Consiliul adoptă instrumente economice pentru a promova punerea în aplicare a obiectivelor prevăzute de prezenta directivă. În absența unor astfel de măsuri, statele membre pot adopta măsuri de punere în aplicare a acestor obiective și a obligațiilor ce reies din Tratat, în conformitate cu principiile care reglementează politica comunitară de mediu, *inter alia*, principiul „poluatorul plătește”.

Articolul 16

Notificarea

1. Fără a aduce atingere Directivei 83/189/CEE, înainte de a adopta astfel de măsuri, statele membre notifică Comisiei proiectele de măsuri pe care ele intenționează să le adopte în cadrul prezentei directive, excluzând măsurile de natură fiscală, dar incluzând specificațiile tehnice legate de măsurile fiscale care încurajează respectarea acestor specificații tehnice, pentru a permite Comisiei să le examineze în temeiul dispozițiilor existente, urmărind în fiecare caz procedura în conformitate cu prezenta directivă.

2. Dacă măsura propusă este de asemenea o problemă de natură tehnică, în sensul Directivei 83/189/CEE, statul membru în cauză pot indica, atunci când urmează procedurile de notificare menționate în prezenta directivă, faptul că notificarea este de asemenea valabilă pentru Directiva 83/189/CEE.

Articolul 17

Obligația de a raporta

Statele membre raportează Comisiei cu privire la aplicarea prezentei directive în conformitate cu art. 5 din Directiva Consiliului 91/692/CEE din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind punerea în aplicare a anumitor directive privind mediul ⁽¹⁾. Primul raport acoperă perioada 1995 - 1997.

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

Articolul 18

Libertatea de a introduce pe piață

Statele membre nu împiedică introducerea pe piața de pe teritoriul lor a ambalajelor care se conformează dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 19

Adaptarea la progresul științific și tehnic

Modificările necesare adaptării la progresul științific și tehnic a sistemului de identificare - după cum s-a menționat în art. 8 alin. (2), Anexa I și art. 10 ultima liniuță - și formularele-tip referitoare la sistemul de baze de date - după cum se menționează în art. 12 alin. (3) și Anexa III - trebuie adoptate în conformitate cu procedura prevăzută în art. 21.

Articolul 20

Măsuri specifice

1. Comisia, în conformitate cu procedura prevăzută în art. 21, stabilește măsurile tehnice necesare pentru a face față oricăror dificultăți întâmpinate în aplicarea dispozițiilor prezentei directive, în special în ceea ce privește ambalajul primar pentru dispozitive medicale și produse farmaceutice, ambalajele mici și ambalajele de lux.
2. Comisia prezintă de asemenea un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la orice altă măsură care trebuie luată și, dacă este cazul, acesta este însoțit de o propunere.

Articolul 21

Procedura de comitet

1. Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de reprezentantul Comisiei.
2. Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută în art. 148 alin. (2) din Tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre sunt ponderate în modul stabilit în articolul menționat. Președintele nu participă la vot.
3. (a) Comisia adoptă măsurile preconizate, dacă acestea sunt conforme cu avizul comitetului.
(b) Dacă măsurile preconizate nu sunt conforme cu avizul comitetului sau în absența avizului, Comisia prezintă Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Dacă, la expirarea unui termen care nu poate în nici un caz depăși trei luni de la data prezentării la Consiliu, acesta nu hotărăște, măsurile propuse sunt adoptate de Comisie.

Articolul 22

Punerea în aplicare în legislația națională

1. Statele membre pun în aplicare (adoptă) dispozițiile legale, de reglementare și administrative

necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 30 iunie 1996. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

2. Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

3. În plus, statele membre comunică Comisiei toate dispozițiile legale, de reglementare și administrative adoptate în domeniul de aplicare a prezentei directive.

4. Cerințele pentru fabricarea ambalajelor nu se aplică în nici un caz ambalajelor utilizate pentru un produs dat, înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive.

5. Statele membre permit, pentru o perioadă care nu depășește cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, introducerea pe piață a ambalajelor fabricate înainte de această dată și care sunt în conformitate cu legislația națională existentă.

Articolul 23

Directiva 85/339/CEE se abrogă prin prezenta cu începere de la data menționată în art. 22 alin. (1).

Articolul 24

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 25

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 1994.

Pentru Parlamentul European
Președintele
K. HÄNSCH

Pentru Consiliu
Președintele
K. KINKEL

ANEXA I

SISTEMUL DE IDENTIFICARE

Numerotarea utilizată este de la 1 la 19 pentru material plastic, de la 20 la 39 pentru hârtie și carton, de la 40 la 49 pentru metale, de la 50 la 59 pentru lemn, de la 60 la 69 pentru textile și de la 70 la 79 pentru sticlă.

Sistemul de identificare poate de asemenea utiliza abrevierile materialului (materialelor) relevante (de ex. PEMD: polietilenă de mare densitate). Materialele pot fi identificate printr-un sistem de numerotare și/sau abreviere. Mărcile de identificare apar în centru sau sub marcajul grafic, care indică natura refolosibilă sau recuperabilă a ambalajelor.

ANEXA II

CERINȚE ESENȚIALE PRIVIND COMPOZIȚIA ^a I NATURA REFOLOSIBILĂ ^a I RECUPERABILĂ, INCLUSIV RECICLABILĂ, A AMBALAJELOR

1. Cerințele specifice fabricării și compoziției ambalajelor

- Ambalajul trebuie fabricat astfel încât volumul și masa ambalajului să fie limitate la cantitatea minimă corespunzătoare pentru a menține nivelul necesar de siguranță, igienă și acceptare pentru produsul ambalat și pentru consumator.
- Ambalajul trebuie proiectat, produs și comercializat astfel încât să permită re folosirea și recuperarea sa, inclusiv reciclarea, și să reducă impactul său asupra mediului atunci când deșeurile din ambalaje sau reziduurile rezultate din operațiunile de gestionare a deșeurilor din ambalaje sunt eliminate.
- Ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât prezența substanțelor nocive sau a altor substanțe și materiale periculoase în compoziția materialului de ambalaj sau a oricărui component al acestuia să fie redusă în emisii, cenușă sau levigat, atunci când ambalajele sau reziduurile rezultate în urma operațiunilor de gestionare a deșeurilor din ambalaje sunt incinerate sau depozitate în rampele de gunoi.

2. Cerințe specifice naturii re folosibile a ambalajelor

Următoarele cerințe trebuie să fie satisfăcute în mod simultan:

- proprietățile și caracteristicile fizice ale ambalajului permit un număr de cicluri sau rotații în condiții de utilizare normale preconizate;
- posibilitatea prelucrării ambalajului uzat în vederea satisfacerii cerințelor de sănătate și securitate a forței de muncă;
- îndeplinirea cerințelor specifice ambalajelor recuperabile, atunci când ambalajul nu mai poate fi re folosit și astfel devine un deșeu.

3. Cerințe specifice naturii recuperabile a ambalajului

(a) *Ambalaj recuperabil prin reciclarea materialului*

Ambalajul trebuie să fie fabricat astfel încât să permită reciclarea unui anumit procent din masa materialelor utilizate pentru fabricarea produselor vandabile, în conformitate cu standarde existente în Comunitate. Stabilirea acestui procent poate varia, în funcție de tipul de material din care s-a făcut ambalajul.

(b) *Ambalaj recuperabil prin recuperarea de energie*

Deșeurile din ambalaje, prelucrate în scopul recuperării energiei trebuie să aibă o valoare calorifică inferioară minimă pentru a permite optimizarea recuperării energiei.

(c) *Ambalaj recuperabil sub formă de compost*

Deșeurile din ambalaje prelucrate în scopul compostării sunt de natură biodegradabilă, astfel încât să nu împiedice colectarea separată și procesul sau activitatea de compostare în care este introdusă.

(d) *Ambalaje biodegradabile*

Deșeurile din ambalaje biodegradabile sunt de o asemenea natură încât pot să suporte descompunerea fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât majoritatea composturilor finisate se descompun, în cele din urmă, în bioxid de carbon, biomasă și apă.

ANEXA III

DATE CARE URMEAZĂ SĂ FIE INCLUSE DE STATELE MEMBRE ÎN BAZELE LOR DE
DATE PRIVIND AMBALAJELE ^a I DE^a EURILE DIN AMBALAJE
(ÎN CONFORMITATE CU TABELELE 1 - 4)

1. Pentru ambalajul primar, secundar și terțiar:
 - (a) cantități, pentru fiecare categorie mare de materiale, de ambalaje consumate pe teritoriul țării (produse + importate, minus exportate) (Tabelul 1);
 - (b) cantități refolosite (Tabelul 2).
2. Pentru deșeurile de la ambalajele menajere și nemenajere:
 - (a) cantități pentru fiecare categorie mare de materiale recuperate și eliminate pe teritoriul țării (produse + importate, minus exportate) (Tabelul 3);
 - (b) cantități reciclate și cantități recuperate pentru fiecare categorie mare de materiale (Tabelul 4).

TABELUL 1

Cantitatea de ambalaje (primare, secundare și terțiare) consumate pe teritoriul național

	Tonaj produs	- Tonaj exportat	+ Tonaj importat	= Total
Sticlă				
Material plastic				
Hârtie/carton (inclusiv material compozit)				
Metal				
Lemn				
Altele				
Total				

TABELUL 2

Cantitatea de ambalaje (primare, secundare și terțiare) reutilizate pe teritoriul național

	Tonaj de ambalaj consumat	Tonaj de ambalaj reutilizat	
		Tonaj	Procentaj
Sticlă			
Material plastic			
Hârtie/carton (inclusiv material compozit)			
Metal			
Lemn			
Altele			
Total			

TABELUL 3

Cantitatea de de°euri din ambalaje recuperate °i eliminate pe teritoriul na°ional

	Tonaj de de°euri produse	- Tonaj de de°euri exportate	+ Tonaj de de°euri importate	= Total
De°euri menajere				
Ambalaje din sticlã				
Ambalaje din material plastic				
Ambalaje din hãrtie/carton				
Ambalaje din carton compozit				
Ambalaje din metal				
Ambalaje din lemn				
Total de°euri din ambalaje menajere				
De°euri nemenajere				
Ambalaje din sticlã				
Ambalaje din material plastic				
Ambalaje din hãrtie/carton				
Ambalaje din carton compozit				
Ambalaje din metal				
Ambalaje din lemn				
Total de°euri din ambalaje nemenajere				

TABELUL 4

Cantitatea de de°euri din ambalaje reciclate sau recuperate pe teritoriul na°ional

	Total tonaj recuperat °i eliminat	Cantitate reciclatã		Cantitate recuperatã	
		Tonaj	Procentaj	Tonaj	Procentaj
De°euri menajere					
Ambalaje din sticlã					
Ambalaje din material plastic					
Ambalaje din hãrtie/carton					
Ambalaje din carton compozit					
Ambalaje din metal					
Ambalaje din lemn					
Total de°euri din ambalaje menajere					

De°euri nemenajere					
Ambalaje din sticlă					
Ambalaje din material plastic					
Ambalaje din hârtie/carton					
Ambalaje din carton compozit					
Ambalaje din metal					
Ambalaje din lemn					